

[Gudiksen.]

landbruget gennem kornloven. Jeg mener, begge ordninger er uheldige, og at det burde være ordnet på anden måde. Men nu bliver lovforslaget for landbrugets vedkommende vedtaget, og derfor mener jeg også, at det her foreliggende lovforslag, der angår skibsfarten, skal vedtages.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, men det er ikke som tilhænger af særbeskatning.

Steffensen: De ærede ordførere har erklæret, at de nærer nogen bekymring med hensyn til vedtagelsen af det foreliggende lovforslag. Men mit parti har ingen andel i forliget og er derfor frit stillet også med hensyn til dette lovforslag. Vi er jo ikke tilhængere af, at rigdom skal afskaffes — der- som vi kunne yde et bidrag til, at fattigdom kunne forsvinde, var det meget bedre.

Med hensyn til det foreliggende lovforslag gælder efter vor formening noget i lighed med, hvad der gælder for prisbindingsloven, men den er jo blevet ophævet. Når rederierne er inde under den almindelige beskatningsform, burde det være tilstrækkeligt, og de burde ikke rammes gennem særbeskatning, det er urimeligt. Dertil kommer, at skibsfarten i og for sig konkurrerer frit på verdenshavene, og det har sin store betydning for Danmark, at vi har en skibsfart, der kan indtjene 1 000 millioner i fremmed valuta, som det ærede medlem hr. Foss oplyste. Det kunne godt tænkes, at et lovforslag som dette ville animere rederne til at søge andre græsgange, idet det vil gøre dem mindre konkurrencedygtige overfor andre landes skibsfart. Jeg kan derfor ikke stemme for det foreliggende lovforslag.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg skal gøre enkelte bemærkninger til den sidste ærede ordfører.

Må jeg først sige, at vi er jo allesammen tilhængere af at bevare så megen rigdom her i landet som muligt; jeg tror ikke, der i den henseende er nogen forskel på partierne. Jeg er også enig i, at det er ønskeligt, at vor skibsfart er konkurrencedygtig. Men nu må man jo ikke overdimensionere det, der foregår her. Hvis jeg ikke husker fejl, hedder det i den henvendelse, rederiforeningen har rettet til medlemmerne af rigsdagen, at man i øjeblikket har skibe til 1 milliard kr. under bygning. Når man nu betænker, at den ydelse, her er foreslået på 20 mill. kr., kan trækkes fra i indtægten næste år, er

det vel ikke sandsynligt, at dens nettobeløb er i alt fald væsentligt over 12 mill. kr. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at det nævneværdigt, om overhovedet, kan påvirke det meget store byggeprogram, som vore rederier har. Jeg vil tro, at skulle der være et rederi, hvis likvide midler går sådan ned på grund af den afgift, der her er tale om, at man ikke kan finansiere de skibe, man bygger, på den måde, man havde tænkt sig, så vil der være mulighed for at låne beløbet, i hvert fald hvis det drejer sig om en fornuftig investering. Det bør måske også tages i betragtning, at disse penge bruges til prisstabiliserende formål. I det øjeblik det er tilfældet, holdes pristallet jo lidt lavere, end det ellers ville have været. Det kan i givet fald få indflydelse på lønniveauet her i landet og modvirke en stigning, som ellers ville være kommet. Jeg beder altså om, at sagen bliver set i sin fulde sammenhæng.

Jeg tror, at den diskussion, der har været om dette forhold, er kommet, fordi der var opstået visse misforståelser, og jeg erkender, at den dagsorden, der blev vedtaget i folketinget nu i foråret, kan synes noget hård, men på den anden side skal man heller ikke overdimensionere problemet, og jeg vil navnlig understrege, at det jo ikke er så enestående, som man undertiden har villet gøre det til.

Bortset fra at det måske kan have nogen interesse, at vort broderland Norge, der jo er en endnu større skibsfartsnation end Danmark, har haft en afgift på tonnage og fragtindtægter siden 1948 og i øjeblikket er i færd med at firedoble denne afgift på grund af stigende forsvarsudgifter, er der grund til at påpege, at man også har pålagt andre erhverv end skibsfarten at afgive noget af deres indtægter, for at vi kunne bekæmpe inflationen. Jeg har allerede nævnt et par eksempler på det, da jeg forelagde lovforslaget. Disse foranstaltninger har måske været beskedne nok, men når man betænker, at den europæiske kommission under De Forenede Nationer fornylig har fremhævet Danmark og Holland som de lande, der først tog inflationsbekæmpelsen op og derfor var nået længst med hensyn til resultater, synes jeg, det er værd at tænke på, at har vi haft visse besværligheder af denne politik her i landet, så har byrden ikke været båret forgæves.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.